

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Sebastiani Izquierdo Alcarazensis Societ. Iesv Regii
Senatus S. Inquisitionis Hispaniarum Qualificatoris, Et
Olim Compluti Sacrae Theologiae Professoris. Opus
Theologicum, iuxta atque ...**

Vbi De Essentia Et Attributis Divinis Vbertim Dissertitur ...

Izquierdo, Sebastián

Romae, 1664

Quaestio 1. Vtrum visio Dei in Beatis omnibus sit aequalis, aut inaequalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76990](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76990)

sibilitum, quarum similiter intuitiva notitia propter aliquem ex eisdem tribus titulis ipsis debetur. Præterea cognoscunt itidem intuitivè eas veritates negativas tum absolutas, tum conditionatas tam creaturarum possibilem, quam chymararum impossibilem, quarum intuitiva notitia non minus pertinet ad ipsos ob aliquem titulum ex prædictis. De quibus speciatim iterum redibit sermo infra disp. 21. n. 65. Ad veritates autem conditionatas cuiusvis ex generibus dictis reducuntur veritates disunctivæ ipsis correspondentes iuxta universalem doctrinam loco citato Phari Scient. traditam.

¹⁰⁰ Quæ omnes obiectivæ veritates eadem omnino ratione dicendæ sunt cognosci intuitivè à Beatis tum per visionem ipsam beatificam, tum in Verbo, aut in Deo, &c. ac dictæ sunt in præcedentibus cognosci creaturæ, quarum ad ipsos pertinet notitia intuitiva. Quoniam doctrinam in præcedentibus tradita pro intuitione talium creaturarum pro intuitione talium omnium veritatum obiectivarum facit etiam omnino. In quibus minutis explicandis non est, cur diutius moremur.

DISPUTATIO XXI.

De passionibus Visionis intuitivæ Dei.

¹ Sermo erit in hac disputatione de passionibus præsertim metaphysicis tum proprijs, tum communibus Visionis intuitivæ Dei iuxta divisionem passionum cuiusvis essentia traditam in Pharo Scient. disp. 17. q. 18. nimirum de æqualitate, & inæqualitate, similitudine, & dissimilitudine, identitateve, & diversitate specifica, de perpetuitate, & alijs huiusmodi.

QVAESTIO I.

Vtrum visio Dei in Beatis omnibus sit æqualis, aut inæqualis.

² Cvm Beatitudo essentialis videntium Deum aut vnicè, aut principaliter in eius visione consistat, perinde ferme est de æqualitate, & inæqualitate visionis Dei, atque de æqualitate, & inæqualitate Beatitudinis, qua Beati gaudent, differere.

³ Igitur omnes omnino videntes Deum æqualiter esse beatos, æqualesque subinde habere visiones beatificas, error Ioviniani fuit, ut scribit Hieronimus lib. 2. adversus eundem, & epist. 17. ad Damasum. Cuius etiam mentionem facit August. hæresi 82. & S. Th. opusc. 19. cap. 6. & referunt Castro adversus hæreses verbo *Beatitudo*, & Sanderus lib. 7. de Visibili Monarch. hæresi 87. In eundemque errorem inciderunt Lutherus, & sequaces, licet ex diverso fundamento, ut referunt, & impugnant Hofius in Confess. cap. 87. Vega in Trid. lib. 10. cap. 3. Sor. lib. 2. de Natur, & gratiâ cap. 20, & in 4.

dist. 49. q. 3. art. 2. Et sequutus est Calanus lib. 3. Institut. cap. 15. Et ex Catholicis Durand. in 4. dist. 49. q. 2. n. 27. addens tamen statim n. 28. melius, & fecerius esse adicere oppositum. Catholica verò sententia est, multos ex videntibus Deum inæqualiter esse beatos, inæqualesque subinde habere visiones beatificas.

In oppositum extremum declinarunt Palud. in 4. q. 1. Et Recentiores quidam innominati apud Ægid. Lusit. lib. 12. de Beat. q. 9. art. 3. assertentes, omnes omnino videntes Deum inæqualiter esse beatos, inæqualesque proinde habere visiones beatificas. Contraria tamen sententia, quam tradunt Maldon. in illud Marh. 20. *Acciperunt & ipsi singulos denarios*. Soar. 3. p. q. 62. art. 4. disp. 7. sec. 5. Salas 1. 2. tract. 2. disp. 9. sect. 1. Ægid. Lusit. supra, & reliqui omnes Theologi, certa est. Addit tamen Recupit. 1. p. lib. 6. q. 34. cap. 5. ut quid verisimile, omnes Beatos in gloria accidentali habente se concomitanter ad visionem beatificam esse inæquales, qualem putat esse, quæ ad statum individualement vniuscuiusque pertinet, ut sunt, inquit, aureolæ, visio futurorum, & gaudia quædam accidentalia.

Suppono ut certum ex dictis disp. 20. visiones beatificas omnium beatorum, quantum est ex parte obiecti primarij, quod est entitas Dei cum omnibus suis prædicatis realiter identificatis, æquales esse, quatenus omnes idem habent huiusmodi obiectum primarium, ut ibi q. 1. statutum est. Nec fieri potest, ut non habeant, iuxta doctrinam statutam q. 2. Quare questio præfens, quæ de visionibus potissimè prout respicientibus prædictum suum obiectum primarium, à quo habent esse beatificas, differit, solum est de æqualitate, & inæqualitate earum quoad perfectionem ipsi intrinsecam, ratione cuius eas habentes, etsi omnes videant vnam, & eandem, & totam entitatem Dei, inæqualiter tamen vident eorum multi, inæqualiterque proinde ab eâ visâ beatificantur.

Propositio 1.

Non omnes videntes Deum sunt æqualiter beati. Proindeque neque omnes habent æquales quoad perfectionem visiones beatificas. Sed multi inæquales.

Propositio est de fide. Definita enim est in Concilio Florent. sess. vlt. in litteris unionis dicente. *Beati intuentur clarè ipsum Deum trinum, & unum, sicuti est; pro meritum tamen diversitate alius alio perfectius*. Planèque inferitur ex Trid. sess. 7. dum definit. *Iustificatos bonis operibus verè mereri gloria augmentum*. Supra eam scilicet, quam acciperent, si cum iustitiâ acceptâ decederent ante alia opera patrata. Refertur etiam à Vazq. 1. p. disp. 47. cap. 2. pro eadem veritate Concilium Thelense sub Sixcio Papa. Sed ibi nihil de hæc causâ tractari, crudité probat Soar. lib. 2. de Attrib. cap. 20. n. 6.

Constat deinde eadem veritas ex Scripturâ, cuius multa testimonia congerit Hieronimus supra contra Iovinianum. Potissima sunt illud Ioan. 14. *In domo Patris mei mansiones multe sunt*. Vbi apertè sermone esse de diversitate gloria Beatorum, concors Patrum sententia est apud Soar. supra n. 3. & Ægid. Lusit. lib. 12. de Beat. q. 9. art. 1. Tum illud 1. ad Corinth. 15. *Sicut stella differit ab stella in claritate, sic erit resurrectio mor.*

mortuorum. Vbi agens Paulus de inæqualitate gloriæ corporum Beatorum planè supponit, inæqualitatem gloriæ essentialis, in qua illa fundatur, iuxta communem etiam Patrum expositionem. Tum illud Jerem. 31. *Omnes cognoscant me à minimo usque ad maximum*. Ob gloriæ scilicet inæqualitatem vt Hieron. exponit supra. Nec non omnia in quibus pro ratione meriti promittitur præmium, vt in parabola de fructu trigesimo, sexagesimo, & centesimo Matth. 13. & in parabola Talentorum Matth. 20. & Matth. 7. *In qua mensurâ mensi fueritis, remetietur & vobis*. Et Matth. 16. *Tunc reddet unicuique secundum operam eius*. Et 1. ad Corinth. 13. *Vnusquisque propriam mercedem accipiet secundum suum laborem*. Et 2. ad Corinth. 9. *Qui parè seminât, parè & metet, & qui seminât in benedictionibus, de benedictionibus & metet*. Sapeque alibi.

- 8 Vnde prima ratio theologica pro eadem *re* desumitur. Quia de fide est, Beatitudinè, & ari iustis in præmium suorum meritorum, & tanquam mercedem eorum, & coronam iustitiæ. Sed merita iustorum in multis eorum sunt inæqualia, vt ex fide etiam, atque ex manifestâ experientia constat: Deusque in illis præmiandis iustitiam seruat distributiuam, vt fides itidem, atque manifesta ratio suadent. Ergo, Beatitudinem iustorum in multis eorum esse inæqualem, necesse est.
- 9 Secunda autem ratio etiam theologica inde desumitur. Quia non omnes Damnati sunt æquales in poenâ, vt constat ex Apocalyp. 18. Ergo neque omnes Beati sunt æquales in gloriâ. Pro veris que enim militat eadem lex distributiue iustitiæ.
- 10 Opponitur tamen pro hæreticis contra veritatem statutam parabola illa operariorum Matth. 20. Vbi dominus vineæ tantundem mercedis contulit serò venientibus, & vnâ horâ dumtaxat laborantibus, quantum venientibus primo mane, & laborantibus per totum diem. Quo videtur significari, præmium vitæ æternæ in omnibus Beatis æquale fore; siue multum, siue parum in vineâ Domini, quæ Ecclesia est militans, laborauerint. Eiusmodi enim præmium iuxta omnes Patres, & Scholasticos significat ille parabola denarius ex æquo omnibus operarijs collatus.
- 11 Respondeo, duas esse celebres, & valde diuersas huius parabola expositiones. Prima, significari per illam inter omnes vocatos ad gratiam, & gloriam multos, qui videbantur in hac vitâ primi, & electi, in die Iudicij futuros nouissimos, ac reprobos: alios vero, qui in hac vitâ nouissimi, & reprobis videbantur, futuros in die Iudicij primos, & electos. Hanc cum Iansenio sequitur & latè explicat Vazq. 1. p. disp. 47. cap. 3. & 4. Secunda, significari per illam, inter ipsos met electos ad gloriam multos primos tum in uocatione; quia prius tempore vocati sunt; tum in longitudine temporis, quo in eâ uocatione perdurarunt, futuros in die Iudicij nouissimos, hoc est, æquale gloriæ præmium accepturos cum nouissimis, qui & tardius vocati sunt, & breuiori tempore laborarunt. Hæc longè probabilior est. Vtpote fere omnium Patrum, & Scholasticorum. Videatur latè explicata apud Maldonat. in cap. 20. Math. citatum, Salmer. tom. 7. tract. 33. Soar. lib. 2. de Attrib. cap. 20. Fasol. 1. p. q. 12. art. 6. dubit. 1. Recupit. lib. 6. q. 34. cap. 2. & apud alios ab eis citatos.
- 12 Igitur, stando in primâ expositione, comperitur est, nihil contra statutam veritatem ex parabola inferri posse. Cum in eâ iuxta talem

expositionem nulla æqualitas præmij, seu gloriæ inter Beatos significetur, sed tantum antepositio, & electio ad gloriam eorum, qui, vt res in statu præsentis oculis hominum apparent, postponendi, & reprobandi videbantur, & postpositio, reprobatioque eorum, qui anteposendi videbantur, & eligendi. Stando verò, vt certe stari debet, in expositione secundâ, fatendum est, per denarium parabola ex æquo collatum laborantibus inæqualiter aliquam gloriæ æqualitatem significari inter Beatos, qui in vineâ domini pro statu præsentis inæqualiter laborarunt vel quoad diurnitatem temporis, vel quoad operum multitudinem, vel aliâ ratione. Hæc tamen gloriæ æqualitas per denarium parabola significata, aut tantum est gloriæ obiectiue, in qua omnes Beati sunt æquales; quia omniū obiectum est vnus, & idem Deus; non item gloriæ formalis, in qua multi sunt inæquales, vt censet S. Th. 2. 2. q. 5. art. 2. ad 1. & lib. 3. contra Gent. cap. 58. & cum eo alij Scholastici. Aut tantum est gloriæ quoad durationem in omnibus Beatis æternam, non quoad perfectionem visionis inæqualem in multis, vt censent communiter Patres. Ex quibus Hieron. lib. 2. aduersus Iouinianum multo ante finem ait. *Vnus denarius non vnus est præmium, sed vna vita, & vna de gebennâ liberatio*. Et Anselm. in cap. 20. Math. *Ipsa vita æterna pariter erit omnibus æqualis, & vnus denarius omnibus attributus*. Explicatis verò August. tract. 67. in Ioan. circa medium. *Quo utique denario, inquit, vita significatur æterna, vbi amplius alio nemo vinit: quoniam viuendi non est diuersa in æternitate mensura*. Et lib. de sanctâ Virginitate cap. 26. optimo exemplo declarat dicens. *Si enim cælum significaretur illo denario, non ne in Cælo esse omnibus est commune Syderibus? & tamen alia est gloria solis alia luna, alia stellarum. Ita, quia ipsa vita æterna pariter erit omnibus sanctis, æqualis denarius omnibus attributus est: quia verò in ipsa vitâ æternâ distinctè fulgebunt lumina meritorum, multæ sunt mansiones apud Patrem; ac per hoc in denario quidem non impari non vinit alius alio prolixius; in multis autem mansionibus honoratur alius alio clariùs*. Aut certe, si per denarij æqualitatem omnimoda æqualitas gloriæ Beatorum, qui inæqualiter visi sunt laborasse, significetur, vt satis verisimiliter censeretur potest, sensus erit, multos in die Iudicij fore, qui in vineâ Domini aut diuturnius, aut extensius visi sunt laborasse, quàm alij: quia tamen hi abundantiori gratiâ præuerti breuiori tempore, aut etiam paucioribus operibus intensius, feruentiusque patris quoad meritorum valorem aut æquales illis, aut præstantiores euaserunt; aut æquali subinde gloriâ, aut præstantiori, quàm illi, donati sunt.

Adde, factâ comparatione inter veteris, & noui Testamenti Saluandos, ad quam potissimum respexit fortasse parabola, multos illorum haud dubie fore, qui multos horum superantes quoad merita ex opere operantis, aut æqualem cum his gloriam, aut etiam minorem sunt adepturi; quia gratia habitualis ab his per nouæ legis Sacramenta, quibus illi caruerunt, ex opere operato acquisita vnâ cum eorum meritis, etsi paucioribus, æquali eos, aut etiam maiori gloriâ dignos efficiet. Ex quibus omnibus apparet, nihil aduersum veritati catholicæ in propositione statuta ex operariorum vineæ parabola deduci posse. Quomodo autem contra eam nihil aliunde, quod sit momenti, possit opponi, ex dicendis in sequentibus apparebit.

Propositio 2.

14 Non omnes videntes Deum sunt inaequaliter beati. Proindeque neque omnes habent inaequales quoad perfectionem visiones beatificas. Sed multi aequales.

Hac propositio certa est apud omnes Theologos, excepto fortasse Paludano, & innominatis commemoratis n. 4. Quia certum imprimis est, omnes paruulos cum sola gratia baptismali, cui gloria proportionem respondet, ex hac vita decedentes aequaliter beatos esse: quia talis gratia in omnibus aequalis est. Ut supponit August. tract. 6. in Ioan. ante medium dicens. *Quare ergo si vnus ab illo verbi gratia in isto sancto baptizetur, alius ab alio inferioris meriti apud Deum, inferioris gradus, inferioris continentia, inferioris vitae; vnus tamen, & par, & aequale est, quod acciperunt; nisi, quia hic est, qui baptizatur.* Et docent communiter Theologi in tract. de Baptismo. Vbi ad rem plura. Deinde est certum, esse possibile etiam moraliter, vt aliqui adulti cum aequali gratia habituali vndeunque partem decedant, aequalemque subinde gloriam fortiantur. Quo posito, aliquos tales esse de facto in tanto Beatorum numero, valde credibile, imo moraliter certum esse videtur.

15 Et haec quidem, quod attinet ad beatitudinem essentialem, atque etiam accidentalem essentiali proportionatam, sine controuersia evidetur. Ego vero censeo contra Recapitulum, vera itidem esse quoad beatitudinem accidentalem integram, atque adeo eam etiam partem comprehendentem, quae vnicuique ratione peculiaris status confertur. Quia, vt constat ex doctrina data disp. praeced. q. 4. proposit. 14. integra beatitudo accidentaliter proportionatur essentiali in quouis Beato; atque ita nequeunt non esse quoad integram beatitudinem accidentalem aut aequales, aut inaequales inter se, qui quoad essentialialem tales sunt.

16 Stat itaque ex dictis, tam quoad beatitudinem essentialem, quoad perfectionemque subinde visionis beatificae, quam quoad integram accidentalem aliquos Beatos inter se inaequales, & aliquos inter se aequales esse. Restat examinandum modò, vnde in illis huiusmodi inaequalitas, aut aequalitas ortum ducat. Quod vt distinctius fiat, quaestiones aliquot oportet praemittere, vt sequitur,

QVÆSTIO II.

Vtrum omnes omnium Beatorum visiones beatificae sint inter se comparatae eiusdem speciei.

17 **N**egant cum Maiore Heric. 1. p. disp. 49. cap. 3. & 4. Arriag. disp. 12. Quiros disp. 29. sect. 3. Vvadingus de Incarnat. disp. 6. dub. 3. Ripalda disp. 36. de Ente supern. sect. 3. Ouedo 1. 2. tract. 1. contr. 4. punct. 2. & alij Recentiores. Qui censent, visiones representantes simul cum Deo creaturas specie diuersas eo ipso esse specie diuersas. Necnon visiones respicientes intellectus specie diuersos, vt sunt visiones Angelorum tum inter se, tum cum visionibus hominum compa-

ratae. Addunt tamen plerique, omnes visiones theologice consideratae sub conceptu videlicet beatitudinis essentialis, quae non habent quatenus representantes Deum, eiusdem speciei esse dicendas: quantumuis sint diuersae physice, seu metaphysice consideratae. Quo sensu interpretantur Doctores stantes pro sententia opposita communissima. Qui tamen absolute, & abique limitatione tenent, omnes visiones beatificas esse eiusdem speciei. Ita Molin. 1. p. q. 12. art. 6. disp. 5. Zumel dub. vlt. Vazq. disp. 47. cap. 5. Soar. lib. 2. cap. 19. Fafol. dub. 2. Amic. disp. 9. sect. 15. Salas 1. 2. tract. 2. disp. 3. sect. 9. Valen. disp. 1. q. 5. punct. 3. Medin. q. 5. art. 4. Henr. lib. vlt. de Fine homin. cap. 10. cum S. Tho. & alijs Thomistis, Scot. & Scotistis ab eis relatis, ceterisque communiter. Imo Soar. Salas, Fafol. & alij putant, visiones beatificas specie diuersas omnino impossibiles esse.

Propositio 1.

De facto omnes visiones beatificae quoad suam intrinsecam entitatem non solum theologice, seu quoad conceptum beatitudinis essentialis praecise, sed simpliciter, & absolute sunt eiusdem speciei.

Ita sine dubio, praeter paucos Recentiores principio cum Maiore relatos, sentiunt omnes Theologi, dum absolute, & simpliciter docent, omnes visiones beatificas esse eiusdem speciei. Malèque hi proinde exponuntur ab illis, quasi loquuti de sola identitate specifica visionum quoad praedicatum beatitudinis essentialis, in quo illi conueniant. Perperam quippe pronunciarent Theologi absolute, & sine limitatione, omnes visiones beatificas esse eiusdem speciei propter conuenientiam earum in praedicto beatitudinis essentialis, si sentirent earum aliquas ab alijs praedicatis habere, esse specie diuersas. Sicut perperam pronunciarent absolute, & simpliciter, hominem, & leonem esse eiusdem speciei propter conuenientiam, quam habent in praedicto animalis, sentientes planè, esse absolute, & simpliciter specie diuersos à differentijs rationalis, & rugibilis, quas insuper habent. Itaque propositio nostra omnium Theologorum esse videtur, si paucos praedictos excipias.

19 Probanda autem inde venit. Quia, vt constat ex generali doctrina tradita à nobis in Pharo Scient. disp. 16. q. 4. visiones non euadunt dissimiles, proindeque nec specie diuersae quoad suam intrinsecam entitatem ex eo, quòd sint terminatae ad obiecta specie diuersa, vt sunt quae simul cum Deo representant creaturas diuersas specie; neque ex eo, quòd sint relatae ad intellectus specie diuersos, vt sunt visiones Angelorum tum inter se, tum cum visionibus hominum comparatae. Aliundeque visiones, quae dantur de facto, ex modo tendendi, siue respiciendi aut sua obiecta, aut sua subiecta, siue principia non sunt dissimiles, proindeque neque diuersae specificè: quia talis dissimilitudinis nullum vel lenè extat indicium; omniaque praedicata, quae in illis intrinseca nominus, similia sunt, nimirum, esse cognitiones Dei in se, & creaturarum in Deo, intuitiuas, iudicauas, claras, certas, &c. Ergo visiones omnes, quae dantur de facto, eiusdem speciei censendae sunt esse simpliciter, & absolute. Deinde.